

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ମାର୍ଗଦର୍ଶୀ ଖାଲିଫା ହଜରତ ଅବୁବକର ସିଦିକ୍ (ସତ୍ୟବାଦୀ) ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତର ଓ ମନୋହର ଚରିତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଅଶ୍ରୁଦୁ ଅଲଲା ଇଲାହା ଇଲଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଅନ୍ନା ବାଦ୍ଫାଉଜୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିର ରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ଯୋମିଦ୍ଦିନ୍ । ଇୟାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇୟାକା ନସ୍ତଜନ୍ । ଇହ୍ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍ଅମତା ଅଲୈହିମ୍ ଗୌରିଲ୍ ମଗ୍ନୁବି ଆଲୈହିମ୍ ଓଲ୍ଲୁଲ୍ଲିନ୍

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଓ ସୁରଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଓର ^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ହଜରତ ଅବୁବକର ସିଦିକ୍ ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କେତେକ କଥା ଉନ୍ନ ଉନ୍ନ ଦିଗରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଘଟଣାଟି ଗୋଟିଏ । ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା'ର ପୁସ୍ତକରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଯମନରେ ଯଯଦ୍ ନାମକ ଗୋଟିଏ କବିଲା (ଗୋଷ୍ଠୀ)ରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ପବିତ୍ର ମକ୍କା ସହରରେ ଜଣେ ନବୀ ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ଓ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କିଛି ଲକ୍ଷଣ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଯେପରିକି ତାଙ୍କ ପେଟରେ କଲା ଜାଇ ଥିବ, ତାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ଜଞ୍ଜରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଥିବ, ସେ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବେ, ସେ ପତଳା ଶରୀର ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁଗୁଣର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବେ । ଯାହାକି ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଠାରେ ଠୁଲ ରହିଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ତାଙ୍କୁ ଖବରଦାର କଲେ ଯେ ସତ୍ ମାର୍ଗରୁ କଦାପି ମୁହଁ ମୋଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତମ ଓ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାର୍ଗକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଜାବୁଡ଼ି ଧରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ପନସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭୟ ପୋଷଣ କରିବ । ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ମକ୍କା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କ'ଣ ଆପଣ ଏପରି କିଛି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯମନରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାର ଆଲୋଚନା କଲେ, ଯାହାକି କାହାରିକୁ ଜଣା ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ମକ୍କାରେ ବସି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଏହି ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଜ୍ଞାତ ହେବା ଦେଖି ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ହସ୍ତ ଧରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟନ୍ତି ।

ରିୟାଜୁଲ୍ ନଜରାଃ'ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ହଜରତ ଉନ୍ନେ ସଲ୍ମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; କୁରେଶର ଲୋକମାନେ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ କହିଲେ; ତୁମ ମିତ୍ର ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି (ନଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ) । ଦେଖ ସେ କିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ପ୍ରତି ଡାକରା ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ୱୟଂକୁ ଅବତାର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମୁଁ କଦାପି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ବଚନ କହୁଥିବାର ଶୁଣି ନାହିଁ । ଅତଏବ ଆପଣ ^{ର.ଅ}ଙ୍କ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ପ୍ରତିବାଦ ନକରି, ଆପଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ କଲେ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ ଯେ ଆପଣ ଯାହା ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସତ୍ୟ । ଆଉ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାନ୍ତରାୟୀ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ କହିଲେ; ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମୁଁ ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଇସଲାମ ପ୍ରତି ଡାକରା ଦେଲି ସେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା ଓ ସେଥିରେ ବିଳମ୍ବତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ।

ହଜରତ ମୁସ୍ଲେହ ମଉଦ ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୁହନ୍ତି;

ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଷିତ ରହିଛି ଯେ ହଜୁର^{୧.୩} ଯେତେବେଳେ ନବୀ ହେବାର ଘୋଷଣା କଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩} ମକ୍କା ବାହାରକୁ ଯାଇଥିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣେ ଦାସୀ କହିଲେ; ଯେ ଆପଣଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ତ (ନଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ) ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ଅଜବ ଅଜବ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ମୋ ଉପରେ ଆକାଶ ମାର୍ଗରୁ ଦେବଦୂତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି । ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩} ସେହିକ୍ଷଣି ଉଠିଲେ ଏବଂ ହଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କ ଘରେ ପହଂଚିଗଲେ । ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖି ହଜୁର^{୧.୩} କିଛି ଦଲିଲ୍ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩} କହିଲେ; ନା ନା ଆପଣ କେବଳ ମୋତେ ଏତିକି କୁହନ୍ତୁ ଯେ କ'ଣ ଏକଥା ସତ ? ହଜୁର^{୧.୩} କହିଲେ; ହଁ ସତ । ଏଥିରେ ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩} କହିଲେ; ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣୁଛି । ଅଧିକନ୍ତୁ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସୁଲ ! ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ଦଲିଲ୍ ଦେବାରୁ ଏଥିସକାଶେ ଅଟକାଇ ଦେଲି କାରଣ ମୁଁ ଚାହୁଁଥିଲି ଯେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଦଲିଲ୍ ଆଧାରରେ ନହେଉ ବରଂ ମୋ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ହୁଏ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ପବିତ୍ର ଜାଣିବା ପରେ କୌଣସି ଦଲିଲ୍ ଆବଶ୍ୟକତା ମଣୁ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଯେଉଁ କଥାକୁ ମକ୍କାବାସୀ ଗୁପ୍ତ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହାକୁ ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩} ନିଜ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ୍ୟ କରିଦେଲେ ।

ଏଥିଅନ୍ତେ ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩} ଏପରି ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ ଯେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଧର୍ମ ପରାୟଣତାରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ବୁଝାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଫଳତଃ ୭ଜଣ ଯୁବକ ହଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବୈଅତ କରିନେଲେ । ସେହି ସମସ୍ତ ଯୁବକମାନଙ୍କ ବୟସ ପ୍ରାୟ ୧୨ରୁ ୨୫ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩}ଙ୍କ ଉପରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବିପତ୍ତି ଆସିଥିଲା, ଯେପରିକି ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି, ପ୍ରିୟ ଜନ୍ମଭୂମି ଠାରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରି ଦିଆଗଲା । ନିଜ ପରିଜନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ତଥାପି ତାଙ୍କ ପାଦ ଅଟଳ ଓ ଅବିଚଳ ରହିଥିଲା, ସେ ତିଳେ ମାତ୍ର ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୋଇ ନଥିଲେ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୩.୧} କୁହନ୍ତି; ହଜୁର^{୧.୩} ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩}ଙ୍କୁ ସିଦିକ୍'ର ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯଦି ଚିନ୍ତା କରାଯାଏ ତେବେ ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩}ଙ୍କ ପରି ସତ୍ୟବାଦୀ ମିଳିବା ଦୁରୁହ ବ୍ୟାପାର । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯଥାସମ୍ଭବ ପ୍ରୟାସ କରିବା, ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମର୍ଥ୍ୟର ସହିତ ଦୁଆ କରିବା ଏବଂ ଅବୁବକର ସ୍ୱଭାବରେ ରଜିନ୍ (ମଜିତ) ନହୋଇ କଦାପି ସିଦିକ୍ ସ୍ତର ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩} ହଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେବାର ଉଦାହରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଏବଂ ନିଜର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନିଜ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ମୃତ୍ୟୁ ଅନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ହଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଙ୍ଗତ୍ୱ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୩.୧} ସୁରେ ରହମାନର୍ ପଂକ୍ତି ଓଲିମନ୍ ଖାତା ମକାମା ରବ୍‌ବିହି ଜନ୍ମାତାନ୍ ଅର୍ଥାତ ଯେ କେହି ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଛି ତାହା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ନିୟତ ରହିଛି'ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି; ହଜରତ ଅବୁବକର^{୨.୩}ଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଯାହାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କଷଣ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଉପାଡ଼ନାର ଶିକାର ହେଲେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିଜ ପ୍ରିୟ ମୁନିବଙ୍କ ଅନ୍ତେ ଅବତାରଦ୍ୱାର ଆସନରେ ବିରାଜିତ କରାଗଲା । ଏଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟମୟ ଅଲ୍ଲାତାଲା ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଭବ ସଂସାରରେ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ ଅର୍ଥାତ ହଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଖଲିଫା ରୂପେ ଚୟନ କଲେ ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଏତିହାସିକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଅଲାମାଃ ଅହମଦ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଲେଖିଛନ୍ତି; ଆରବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ସାବାଳକ ଯେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେ ହଜରତ ଅବୁବକର ବିନ୍ ଅବୁ କାହାଫା ଥିଲେ । ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି; ଅବୁବକର^{୨.୩} ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଗାରେ ସୋର'ରେ ନିଜକୁ ହଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତାରେ ନିମଗ୍ନ କରି ରଖିଥିଲେ । ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେ ହଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥିଲେ ।

ଯୁରୋପର ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ଐତିହାସିକ ଶ୍ରେଙ୍ଗର୍ ଲେଖିଛନ୍ତି; ଇସଲାମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅରବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା, ଏହି କଥାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରମାଣ ଯେ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସଯାତୀ ଅବା ପ୍ରତାଡ଼ିତ କଦାପି ନଥିଲେ । ସର୍ବ ଉଚ୍ଚଲିୟମ୍ ମିଠର ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଙ୍ଗର୍ ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ।

ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା'ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ହଜରତ ଅରବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ପ୍ରେମ, ସତ୍‌କର୍ମ ଓ ଧର୍ମନିଷ୍ଠତା ଯୋଗୁଁ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପରେ ମୁସଲମାନମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲେ । ଏପରିକି ଅଶରା ମୁବଶରାଃଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଝଜଣ ସାହାବା ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଉସମାନ ବିନ୍ ଅଫାନ^{ର.ଅ}, ହଜରତ ଯୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫା^{ର.ଅ}, ହଜରତ ଅବଦୁର ରହେମାନ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫା^{ର.ଅ}, ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ଓକାସ^{ର.ଅ}, ହଜରତ ତଲହା ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲା^{ର.ଅ} ଇତ୍ୟାଦି ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବୈଅତ କରିନେଲେ । ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ ନିଜର ପୁସ୍ତକ ସିରତ ଖାତମୁନ୍ ନବାଇନ୍‌ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି; ଏସମସ୍ତେ ଏପରି ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ସାହାବା ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ହଜୁର ^{ସ.ଅ} ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ହେବାର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଅତି ନିକଟତମ ସାହାବା ଓ ପରାମର୍ଶଦାତା ଥିଲେ ।

ମକ୍କାର ଅମାନ୍ୟକାରୀଗଣ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୀଷଣ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । କେବଳ ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ କ୍ରୀତଦାସଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଓ କଷଣ ଦେଉ ନଥିଲେ ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଓ ହଜରତ ଅରବୁବକର^{ର.ଅ} ମଧ୍ୟ ବଂଚିତ ନଥିଲେ । ସିରତ୍ ହଲ୍‌ବିୟା'ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଏକଦା କୁରେଶର ବାଘ ବୋଲାଉଥିବା ନଫ୍ଫିଲ୍ ବିନ୍ ଅଦଫ୍ଫାୟା ହଜରତ ଅରବୁବକର^{ର.ଅ} ଓ ହଜରତ ତଲହା ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ସ୍ୱଧର୍ମ ଇସଲାମର ପରିପ୍ରକାଶ କରିବା ଫଳରେ ତାଙ୍କୁ ଧରି ଗୋଟିଏ ଦଉଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ହଜରତ ଅରବୁବକର^{ର.ଅ} ଓ ହଜରତ ତଲହା ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ କରମେନ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ସାଥୀ । ଏକଦା ହଜୁର ^{ସ.ଅ} ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍‌ର ହତିମ୍ ଠାରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ଯେ ଉକବା ବିନ୍ ଅବି ମଇତ୍ ଆପଣଙ୍କ ଗଳାରେ କପଡ଼ା ପକାଇ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଚିପିଲା । ଇତିମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ଅରବୁବକର^{ର.ଅ} ସେଠାରେ ଆସି ପହଂଚିଗଲେ, ସେ ଉକବାଃଙ୍କୁ ଧକ୍କା ଦେଇ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ଆତକ୍ ତୁଲୁନା ରଜୁଲନ୍ ଅଇଁ ସୁକୁଲା ରବ୍‌ବି ସୁଲ୍ଲାଃ ଅର୍ଥାତ୍ କ'ଣ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଏଥିସକାଶେ ଜଣେ (ମହାତ୍ମାକୁ) ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଯେ ସେ କହୁଛନ୍ତି, ମୋ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାଃ ଅଟନ୍ତି ।

ଆଉ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ଏକଦା ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍‌ରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଚାରିପଟୁ ଘେରିଗଲେ । ହଜରତ ଅରବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଏହାର ସୂଚନା ମିଳିଲା, ଆପଣ ଅବିଳମ୍ବ ସେଠାରେ ଯାଇ ପହଂଚିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ଆତକ୍ ତୁଲୁନା ରଜୁଲନ୍ ଅଇଁ ସୁକୁଲା ରବ୍‌ବି ସୁଲ୍ଲାଃ ଓକଦ୍ ଜାଆକୁମ୍ ବିଲ୍ ବୈସୁନାତି ମିର୍ ରବ୍‌ବିକୁମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କ'ଣ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଏଥିସକାଶେ ଜଣେ (ପୁଣ୍ୟାତ୍ମାକୁ) ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଯେ ସେ କହୁଛନ୍ତି ମୋ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାଃ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତୁମ ନିକଟକୁ ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୀପରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଏବଂ ହଜରତ ଅରବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ପିଟିଲେ । ହଜରତ ଅରବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ କନ୍ୟା ହଜରତ ଅସ୍ମା^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; ଆପଣ ଆମ ନିକଟକୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିଲେ ଯେ ଆପଣ ନିଜ ରୁଟିରେ ହାତ ମାରୁଥିଲେ ତ ତାହା ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ ଉପୁଡ଼ି ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ଆପଣ କହି ଚାଲିଥିଲେ, ଯେ ତବାରକ୍ତା ସ୍ୱାୟୁଲ୍ ପଲଲି ଓଲ୍ ଇକ୍ରାମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମେ ଅତି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟ ।

ହଜରତ ଅଲୀ^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; ଯେ ମୋ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲା ମୁଁ ତାହାକୁ ପରାସ୍ତ କରିଦେଲି କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବୀର ହଜରତ ଅରବୁବକର^{ର.ଅ} ଥିଲେ । ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜରତ ଅରବୁବକର^{ର.ଅ} ନିଜ ଖଣ୍ଡା ଉଠାଇ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହୁଥିଲେ ଯେପରି କେହି ଜଣେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିବା

ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ଆଉ ଥରେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ହତସ୍ତ କରୁଥିବା କୁରେଶର ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ମାଡ଼ ମାରି ଡଢ଼ିଦେଲେ । ହଜରତ ଅଲୀ ^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରାଣ ! ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ଘଡ଼ିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଫିରଓଜନ୍‌ର ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ବଂଶଧରଙ୍କ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଭରିଯିବା ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ଠାରୁ ଶ୍ରେୟସ୍କର । କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗୋପନ ରଖୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ନିଜ ବିଶ୍ୱାସର ଘୋଷଣା ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ^{ଅ.ସ} କୁହନ୍ତି; ଏକଦା କିଛି ଶତ୍ରୁ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଦେଖି ଆପଣଙ୍କୁ ଧରିନେଲେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଗଳାରେ ରସି ଲଗାଇ ତାହାକୁ ମୋଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏପରିକି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ବାୟୁ ଉଡ଼ି ଯିବା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲା । ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ସେଠାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କୁ ଏଭଳି ମାଡ଼ ମାରିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ଏପରି ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ଆପଣଙ୍କୁ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।

ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ଯେତେବେଳେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ୪୦ ହଜାର ଦିରହମ୍ ରହିଥିଲା । ଆପଣ ନିଜର ସମସ୍ତ ଜମା ପୁଞ୍ଜି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି କ୍ରୀତଦାସ ସ୍ୱାଧୀନ କଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଧର୍ମ (ଇସଲାମ) ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଯୋଗୁଁ କଷଣ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ବିଲାଲ ^{ର.ଅ}, ହଜରତ ଆମିର ବିନ୍ ଫହିରାଃ ^{ର.ଅ}, ହଜରତ ଯିନିରାଃ ^{ର.ଅ}, ହଜରତ ନହ୍‌ଦିୟା ^{ର.ଅ} ଓ ତାଙ୍କ କନ୍ୟା, ବନି ମୋମିଲ୍‌ର ଜଣେ ଦାସୀ ଏବଂ ଉନ୍ନେ ଅବିସ୍ ଆଦି ସାମିଲ ଥିଲେ ।

ହଜରତ ଯିନିରାଃ ^{ର.ଅ} ରୋମି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାରେ ବେଶ୍ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଚାଲିଗଲା । ବସ୍ତୁତଃ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯେ ଲାତ୍ ଓ ଉଜ୍ଜା'ର ଅସମ୍ମାନ ଓ ବର୍ଜନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଯିନିରାଃଙ୍କର ଏହି ଦଶା ହେଲା । ଏଥିରେ ସେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଲାତ୍ ଓ ଉଜ୍ଜା ମୋତେ କ'ଣ ବା ଅନ୍ଧ କରିଥାନ୍ତେ, ସେମାନେ ତ ସ୍ୱୟଂ ଅନ୍ଧ । ଏହା ତ ବିଧିର ବିଧାନ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ ଅନ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ମୋର ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଫେରସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ଯିନିରାଃ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ଶେଯରୁ ଉଠିଲେ, ଯେ ସେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଫେରି ପାଇଥିଲେ । ଏଥିରେ କୁରେଶ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେ ଏହା ତ ମୁହମ୍ମଦର ଜାଦୁ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ} ତାଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରରେ କବଳିତ ଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କୁ ଖରିଦ୍ କରି ସ୍ୱାଧୀନ କରିଦେଲେ ।

ଶେଷରେ ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନସ୍‌ୱର ^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଜୀବନୀ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆହୁରି ଅନେକ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ଯାହାକି ଇନ୍‌ଶା ଅଲ୍ଲାଃ ଆଗାମୀ ଖୁତବାରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନ୍‌ହୁ ଓ ନସ୍‌ତରଫି'ରୁହୁ ଓ ନୁମିନ୍‌ ବିହି ଓ ନତଓକ୍‌କଲୁ ଅଲୈହି ଓ ନତଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ଯହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓ ମଇଁ ଯୁଜ୍‌ଲିଲ୍ଲା ଫଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓ ନଶ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓ ନଶ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓ ରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲ୍ଲାହା ଯାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଈଜିଲ୍ କୁର୍ବା ଓୟନ୍‌ହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଈ ଓଲ୍ ମୁନ୍‌କରି ଓଲ୍ ବଗ୍‌ଲ୍ ଯଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ଯୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ହୁ ଯସ୍‌ତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲ୍‌ଯିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

❖❖❖❖ ❖❖❖❖ ❖❖❖❖ ❖❖❖❖ ❖❖❖❖

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

10th December 2021